

en del af en øget politisk integration. Tværtimod er det vores opfattelse, at Danmark skal benytte de igangværende forhandlinger om en såkaldt Nicetraktat til at få rullet Unionen tilbage – ikke at få mere Union.

Nu er det jo altid interessant, hvad vismændene, Det Økonomiske Råd, kan sige i foråret 1997, men langt mere interessant er det selvfølgelig, hvad de siger i dag, hvor vi står foran en folkeafstemning, og det, som vi har fået at vide i dag, er, at der ingen væsentlige økonomiske fordele er for Danmark ved at deltage i Euroland. Og vi synes faktisk, at det er prisværdigt modigt, at Det Økonomiske Råd til trods for regeringens anbefaling osv. har turdet melde så klart ud, og derfor er vi meget tilfredse med, at der er kommet den melding lige præcis i dag.

Men hvad er det ellers, vi har foran os? Ja, vi har en integration i Euroland, som betyder, at det ikke kun er et spørgsmål om, at den danske krone ikke længere eksisterer. Næh, spørgsmålet om at føre en selvstændig finanspolitik vil være en saga blot, og spørgsmålet om at føre en selvstændig skattepolitik vil være en saga blot. Der er stærke kræfter i eurolandene, der arbejder for, at man skal have en fælles skattepolitik. Danmark har det lidt naive synspunkt, at bare vi kan få de andre lande til at hæve deres skatter, så vi ikke selv behøver sænke vores, så går det jo nok, men det er bestemt ikke sikkert, at det er det, der bliver resultatet.

I øvrigt er det en ulempe, hvis man totalt integrerer og udligner skatterne mellem de enkelte lande, for der er så mange politiske og kulturelle grunde til, at der er forskelle, ikke mindst arbejdsmarkedsmæssige grunde. Og dér er det jo så, at vi kommer ind i den fase, hvor også dansk arbejdsmarkedspolitik bliver en del af Unionen, ikke direkte i form af traktatfaste tekster, men indirekte, fordi vi vil være tvunget til at føre en bestemt politik.

Vi skal have friheden til som et land, der står uden for Euroland, at have muligheden for at føre en selvstændig finanspolitik, en selvstændig skattepolitik. Selv om vi i Frihed 2000 bestemt ikke er enige i den skattepolitik, der ofte føres her i Folketingssalen, så er det dog trods alt stadig væk en dansk beslutning og ikke en beslutning, som vi bliver tvunget til som følge af deltagelse i Euroland.

Når det så bliver sagt, at det er vigtigt for Danmark at være med ved bordet, så har vi simpelt hen den opfattelse i Frihed 2000, at det bord ønsker vi ikke at sidde ved. For ved at

komme til at sidde ved det bord legitimerer vi hele ideen om, at man skal lave den totale integration af økonomi, skatter og politik i Europa.

Bevares, de 11 nuværende eurolande har truffet en beslutning om at opgive deres nationale valutaer. Det har vi ingen indflydelse på. Vi beklager, at de har truffet den beslutning, og vi kan så i hvert fald i det mindste lade være med selv at deltage i projektet.

Så til selve lovforslaget:

Vi mener, at det spørgsmål, som er taget op i lovforslaget, nemlig deltagelse i en fælles valuta, langtfra er dækkende for det spørgsmål, som danskerne skal tage stilling til. Det er nemlig ikke kun et spørgsmål om at deltage i en fælles valuta, for det er et spørgsmål om, at vi skal opgive vores nationale valuta. Men det er jo ikke kun det, der kommer til at ske. Det er jo ikke bare et spørgsmål om, at prisskiltene i de danske butikker bliver ændret. Næh, det er et gigantisk projekt, som vil koste det danske samfund kæmpeudgifter i milliardklassen.

Hvor skal de penge tages fra? Ja, det er altså et velfærdstab, vi påfører os selv helt unødvendigt. For alle de omstillingsomkostninger behøver vi ikke, hvis vi bevarer den danske krone.

Til sidst skal jeg sige, at vi senere fremsætter et forslag om, at vi den 28. september ikke kun tager stilling til det spørgsmål, som regeringen vil have danskerne til at svare på, nemlig om vi skal opgive kronen. Vi mener faktisk, at det bør være sådan, at det, danskerne tager stilling til, er alle de fire forbehold.

For det, der skete ved det nationale kompromis i 1992, det, der skete, da den danske regering bad om mødet i Edinburgh, det, der skete ved folkeafstemningen i 1993, var faktisk, at det var en samlet pakke, der blev præsenteret for den danske befolkning. Derfor finder vi det utiltalende, når man nu tager et enkelt element ud. Vi tror nemlig ikke på det, der er blevet sagt i dag om, hvornår vi næste gang skal stemme. Vi er overbeviste om, at det her bare er én ud af fire skiver på en salami, hvor der er nogle, der allerede har besluttet sig for, at hele salamien skal væk. Så vi vil indstille lovforslaget til forkastelse.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Det er jo rart at møde en ærlig mand, som melder klart ud, at han repræsenterer et parti, som er markedsliberalister ud i den yderste revle. Det betyder jo bare, at når Frihed 2000 er nød-